

ז'קלין ליכטנשטיין: "בלי פועלים ערביים לא תיגמר דירתי בזמן!"

כבר שלושה חודשים לאירועים בגדה וברצועה, ולא כל-כך רואים את האור בקצה. נדמה שהדבר היחיד שקרה בעיקבות האירועים הללו הוא שנוצר קונסנזוס אמיתי, כפי שעדיין לא היה בארץ. כולם - מהקצה השמאלי ועד לקצה הימני, בטוחים שהמצב הזה לא יוכל להימשך הרבה זמן. ההבדלים הם בשיטה שבה צריך להפסיק את זה.

מלבד המועקה הלאומית שיש לנו, יש אנשים שיש להם גם צרות פרטיות לגמרי בגלל האירועים בשטחים הכבושים. מישפחת ליכטנשטיין מתל-אביב קנתה דירה "על הנייר". לפי החוזה הם צריכים לקבל את דירתם במרס 1989. אלא שעכשיו, כשחלק מהמועלים אינם באים לעבודה, כבר לגמרי לא ברור מתי תהיה הדירה מוכנה, אם בכלל. וכמו הדירה שלהם, עוד אלפים רבים של דירות. שאלתי את ז'קלין ליכטנשטיין מה אומר הקבלן על קיום ההבטחה שלו.

הקבלנים עסוקים עכשיו מאוד בלהרגיע את מאות הקונים המודאגים.

● וכיצד הם מרגיעים אתכם?
הם אומרים שהפועלים ישנים כלילות בתחום המדינה, ולכן אין להם בעייה להגיע לעבודה.

● כל הפועלים?
הוא לא מוסר לנו מיספרים. ברור שלא כל הפועלים באים לעבודה. אבל גם ברור שהקבלנים לא יכולים להרשות לעצמם שאנחנו, הקונים, ניכנס לפאניקה, כי אנחנו ממשכים לשלם כל חודש את התשלומים, ואם נרגיש שיש בעייה חמורה, אולי חלק מאיתנו יפסיקו לשלם.

● מה תעשי אם לא תקבלי את הדירה בתאריך שהובטח לך?

ההתקוממות

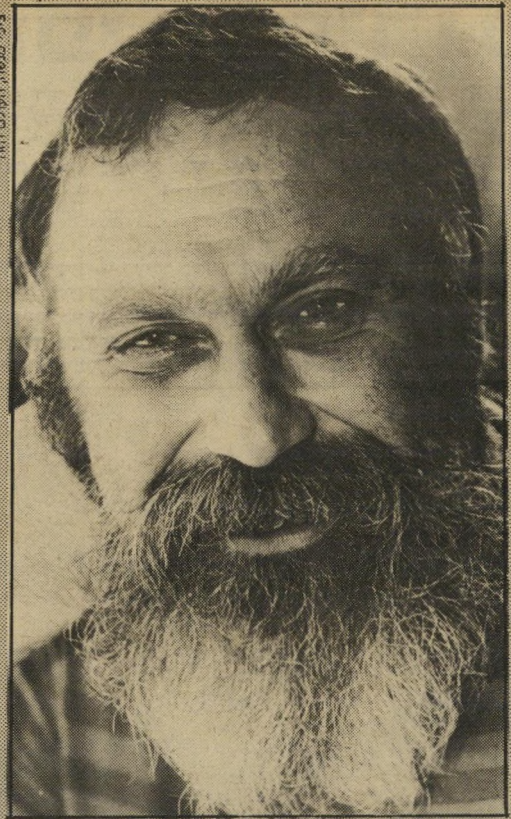
לפני התשלום הראשון לרירה החדשה נאלצתי למכור את הדירה הישנה, וכעת אנחנו גרים בדירה שכורה. הקבלן הבטיח לשלם את שכר-הדירה שלנו על כל חודש של רחיה בקבלת הדירה החדשה.

● אם הוא הבטיח לכם, בוודאי הבטיח גם לאחרים. את לא רואגת שמרוב תשלומים של שכר-דירה הוא יכול לפשוט את הרגל?

דאגנו לערבות בנקאית, ואני מטיבעי אדם אופטימי, ומקווה שיהיה טוב. אבל להגיד לך שאני לא רואגת כל הזמן, זאת תהיה הגזמה.

● היית קונה היום דירה על הנייר?
היום, בשום אופן לא! אבל אז חשבתי שאני יודעת הכל. מה שלא ידעתי, או למה שלא שמתי לב, זה שאין עבודה עברית בארץ, ואנחנו תלויים לגמרי בערבים מהשטחים.

(דניאלה שמי)

דני קרמן: "זה היה כמו לצלם לידת-מבחנה ממסוק!"

מאוד נהניתי מה"עדלאידע" בתל-אביב. אני והרבה אנשים שעמדו ביחד איתי לאורך הרחוב. אחרי-כך דיברתי עם תורים אחרים, וכולם שיבחו את המופע השנה. היחיד שלא זו בלבד שאינו מבסוט, אלא שהוא ממש הותח מכעס, אינו אלא דני קרמן, שהיה אחראי על חלק נכבד מהמוצגים ב"עדלאידע". מה לוחץ עליך, שאלתי אותו.

אני פשוט יכול להשוות את התהלכותה שהיתה עם מה שהיתה יכולה להיות, אילו הושקע בה עוד מאמץ קטן ואחרת. רוב המוצגים שאני עיצבתי תוכננו כך שתהיה בהם תנועה. התבדל בין מוצג דומם לבין מוצג בתנועה הוא הבדל עצום. אילו ידעתי ששום דבר לא יזווג, הייתי מתכנן את זה כך, וחוסך תכנה עבודה והרבה כסף.

● אז מה קרה?

אני לא ידעתי אם המשתתפים על גבי המוצגים לא תודרכו מה עליהם לעשות כדי שהדברים יזווגו. אולי זה היה התפקיד שלי לאסוף את האנשים ולהרריך אותם, אבל אף אחד לא אמר לי. כשראיתי את העובל-אידע בטלוויזיה, זו היתה בשבילי אכזבה גוראה.

● ראית את ה"עדלאידע" רק בטלוויזיה?
הייתי בנקודה-השילוח, ואחרי-כך ישבתי על אחד המוצגים. את המיצע כולו ראיתי רק בטלוויזיה. ואני מוכרח להגיד לך שזה ממש לא יראמן לאיזו-רמה של תובנות פרימיטיביות הם מסוגלים להגיע בטלוויזיה! הם צילמו את כל המיצע כאילו הם מצלמים מישחק-כדורגל. לצלם דבר כזה בלי אף מצלמה אחת על המסלול, זה כמו לצלם לידת-מבחנה מהליקופטר!

תל-אביב

● יש לך עוד טענות?
בטוח ראית את הרסקטוריום? את יכולה להכין איך הצליחו ללכלך אתם כלי-כף?

● יש לך גם טענות בקשר לביצוע של המוצגים שתיכננת?

ועוד איך? שתי תבניות עברו על המוצגים. ארוניות ושכונות במת. ארוניות עשו עבודה נפלאה, במסירות ובאהבה, כפי שרק בעל-מיצוע של ממש מסוגלים לעשות. ואילו שרונות במת, להוציא שני דברים, עשו פשוט עבודה איזומה ומעצבנות.

● יש לך, במיקרה, גם איזו מילה טובה על מישהו בתחילת כף יש לי המון מילים טובות על עובדי-העירייה הוקא. על האירגון היוצא-רמן-המלל, על היום הנפלא, על הרצון הטוב ועל הנכונות לעבוד קשה. אני לא יודע אם זה נהוג בעיתון שלכם, אבל אם כן, תמשיך בשמי תורה רבה לעובדי-העירייה דני וייס, שעשה הכל בצורה הכי נפלאה שאפשר. (דניאלה שמי)

עליזה עזיקרי: "יש מי שהו נגד שלום ובעד דיכוי?"

אמני ישראל, שבמשך שנים רבות שמרו על פרופיל נמוך בקשר לדיעותיהם הפוליטיות, החליטו לצאת מהארון. או שהגיעו מים עד נפש, או שהאמנים החליטו שאם לקהל שלהם יש זכות לדעה, גם להם יש. בשבוע שעבר התייצבו עשרות מבכירי האמנים בהפגנה נגד הדיכוי. בכל זאת היו כמה שלא הגיעו. עשיתי בירור קצר מדוע לא. מבין אותם שטילפנתי אליכם, שלושה לא היו בארץ, שניים היו עסוקים בהופעות. טילפנתי גם לזמרת עליזה עזיקרי, ושאלתי אותה מדוע לא היתה שם בכיכר, בהפגנה. לא הוזמנתי.

● ובלי הזמנה את לא באה?

לא ידעתי בכלל שיש אירוע כזה. ישבתי בבית מול הטלוויזיה, ופיתאום ראיתי שהיתה הפגנה. חבל שלא הודיעו לכולם!

● אילו ידעת, היית באה?

אני חושבת שכן.

● לא מפחדת להזדהות עם חלק מהציבור?

מפחדת ממני?

● מהקהל שלך.

שיהיה בריא, הקהל שלי. אף אחד לא יגיד לי בעד מה להיות ונגד מה. בעד מה היתה ההפגנה הזאת?

● בעד השלום ונגד הדיכוי.

נו, אז בטח שהייתי באה, אילו ידעתי על קיומה. אני בעד שלום ובעד שקט, ונגד דיכוי. יש מישהו נגד שלום ובעד דיכוי?

(דניאלה שמי)

הפגנות

● ובלי הזמנה את לא באה?
לא ידעתי בכלל שיש אירוע כזה. ישבתי בבית מול הטלוויזיה, ופיתאום ראיתי שהיתה הפגנה. חבל שלא הודיעו לכולם!

● יש לך גם טענות בקשר לביצוע של המוצגים שתיכננת?
ועוד איך? שתי תבניות עברו על המוצגים. ארוניות ושכונות במת. ארוניות עשו עבודה נפלאה, במסירות ובאהבה, כפי שרק בעל-מיצוע של ממש מסוגלים לעשות. ואילו שרונות במת, להוציא שני דברים, עשו פשוט עבודה איזומה ומעצבנות.